

TAFSIR AV Kapitel 91, ash-Shams ~ Solen

Kapitel 91 – ash-Shams: Valet mellan själens renhet och fördärv

---

Kapitel 91, Ash-Shams ~ Solen

Beskrivning:

Gud förklarar en av människans inneboende egenskaper – förmågan att välja mellan rätt och fel. Att det finns konsekvenser för alla våra val demonstreras genom berättelsen om Thamuds folk.

Inledning

Solen är det nittioförsta kapitlet av Koranens etthundrafyrtion kapitel. Det är alltså ett av de korta kapitlen i slutet av Koranen. Här uppenbarades nästan alla verser och kapitel i Mecka, i början av Muhammads profetskap, må Guds nåd och välsignelser vara över honom. Under denna tidiga era handlade uppenbarelserna främst om att etablera tron och lägga grunden för islams trosprinciper. Det centrala temat i detta kapitel är valet mellan

att rena eller fördärva själen, och Thamuds folk används som exempel på fördärv.

Titeln *Solen* kommer från beskrivningen av solen i den första versen. När detta kapitel reciteras på arabiska behåller det en rytmisk musikalisk takt genom sina femton verser. Dessa få korta verser omfattar en stor sanning – människans natur och hennes inneboende förmåga att välja mellan rätt och fel och avgöra sitt eget öde.

Verserna 1-10 – Framgång eller misslyckande

Gud svär vid ett antal himmelska fenomen: den ljusa och strålande solen, månen, dagen när solens glans avslöjas, och natten som sänker sig för att hölja jorden. Att Gud svär vid dessa objekt ger dem en särskild betydelse och drar vår uppmärksamhet till deras extraordinära natur och till Skaparens storhet.

Eden specificerar solens skönhet när den går upp men också dess inverkan på jorden när dagen avslöjas. Vår vana vid solen gör ibland att vi förbiser detta magnifika fenomen och dess funktion, men eden påminner oss om denna dagliga föreställning. Människans hjärta har länge känt en fascination för månen, och under klara månbelysta nätter kan man känna Guds majestät i rymden omkring oss. När natten sänker sig kan den täcka och dölja allt, jorden väntar stilla på solens prakt att åter väcka den.

Koranen uppmanar ofta människan att begrunda universum. Gud fortsätter att svära vid himlen och hur Han byggde den, och vid jorden och hur Han bredde ut den. När Gud svär vid himlens konstruktion tänker vi genast på rymden ovanför oss, men vi vet egentligen mycket lite om himlen och hur den byggdes. Även i detta vetenskapligt avancerade århundrade undrar vi fortfarande vad som håller den samman, högt ovanför oss, eterisk men ändå på något sätt fast. När Gud nämner jorden påminns vi om att livet på denna planet inte hade varit möjligt om Gud inte hade inbyggt de egenskaper och naturlagar som gör allt liv möjligt.

Gud svär sedan vid själen och hur Han balanserade och förfinade den, och gav den kunskap om vad som är rätt för den och vad som är fel för den. Människan är en av de mest anmärkningsvärda skapelserna eftersom Gud formade och inspirerade varje person med kunskap om ondska och fromhet, och förmågan att välja det ena framför det andra. Människan har den inneboende förmågan att avgöra sin egen handlingsväg och är därför

ansvarig för varje val. De som gör rätta val kommer att lyckas, och de som väljer att fördärva sin rena själ kommer att misslyckas. Gud lämnar inte människan eller själen ensam, irrande och försöker avgöra vad som är rätt; Han har gjort budskapet tydligt för den som vill dra nytta av det.

Verserna 11-15 - Thamuds folk

I dessa verser använder Gud en historisk händelse för att ytterligare förklara de föregående verserna. Med arrogant grymhet kallade Thamuds folk Profeten Saleh (som valts av Gud att förmedla Hans budskap) för lögnare och förnekade honom. När den mest eländiga bland dem skickades ut för att skära av senorna på kamelhonan, som hade sänts av Gud som ett tecken, sade Profeten Saleh till dem att inte skada henne. Han sade också till dem att låta kamelhonan dricka på de dagar som hade tilldelats henne. Thamuds folk ignorerade honom, skar av senorna på kamelhonan och dödade henne sedan utan att tänka på konsekvenserna av sina handlingar. Som ett resultat av deras fruktansvärda fräckhet drabbades Thamuds folk av en hemsk katastrof. Gud utplånade dem genom att jämna dem med marken.

Gud fruktar inga konsekvenser för något Han gör. Gud är inte som världens kungar och härskare, som när de vill vidta åtgärder mot ett folk tvingas överväga konsekvenserna av sina handlingar. Guds makt är högsta. Människan däremot bör frukta konsekvenserna, eftersom Domedagen kommer, och varje person kommer att svara inför Gud för de val han eller hon gjort. Gud blir inte tillfrågad om vad Han gör, men Hans tjänare kommer säkert att tillfrågas om sina handlingar.

Slutsats

Detta kapitel länkar människans själ till de himmelska fenomen vi upplever regelbundet. Solen går upp, månen kommer fram, dagen avslöjar jorden i all dess prakt och natten kan täcka och dölja. Det är konstant och återkommande. Guds lagar som avgör framgång eller misslyckande är också konstanta. Han planerar med visdom och fastställer en tid för allt och ett syfte för varje handling.

[KAPITEL 91](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 92, al-Layl ~ Natten](#)

[TAFSIR AV Kapitel 90, al-Balad ~ Staden»](#)

- [Missförstånd angående djurs rättigheter: Grymhet mot orena djur?](#)
- [Medlen till att uppnå kärlek till Gud, orsakerna till det](#)
- [Den Heliga Koranens Framstående Egenskaper](#)
- [Varför läsa Koranen?](#)
- [Koranen är som en ocean som täcker olika sorters juveler och värdeföremål.](#)
- [Vad säger islam om musik?](#)
- [Koranen - Guds eviga tecken](#)
- [Belöningen för tålamod i och förskönande av bönen](#)
- [Bönen i Islam](#)
- [Bönens Grunddelar](#)